

Мицька Олександр Іванович,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри формування та розвитку професійної компетентності персоналу

ДКВС України Інституту професійного розвитку

(Пенітенціарна академія України, м. Чернігів)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4621-8809>

УПОВНОВАЖЕНИЙ ОРГАН З ПИТАНЬ ПРОБАЦІЇ ЯК СУБ'ЄКТ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

У статті проаналізовано повноваження такого суб'єкта запобігання та протидії домашнього насильства як уповноваженого органу з питань пробації, досліджено інструменти та механізми, які персонал зазначеного суб'єкта використовує у роботі з особами, засудженими за домашнє насильство та кримінальні правопорушення, пов'язані з домашнім насильством, інакше кажучи, кривдниками.

Ключові слова: пробаційні програми, суб'єкт запобігання та протидії домашньому насильству, обмежувальні заходи, уповноважений орган з питань пробації, персонал пробації, звільнені від відбування покарання з випробуванням.

Постановка проблеми. Домашнє насильство є однією з найгостріших соціальних проблем сучасного суспільства, яка має масштабні соціальні наслідки. Ця проблема посягає на основоположні права та свободи людини, руйнує міжособистісні зв'язки та спричиняє довготривалі психологічні, фізичні й економічні травми сімейному оточенню. Ще більшої актуальності ця тематика в умовах воєнного стану.

В умовах реалізації державної політики у сфері протидії насильству важливого значення набуває діяльність суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, тому чітке усвідомлення підходів до інструментів, розроблених та апробованих часом, дає змогу ефективніше боротися з таким деструктивним явищем, як домашнє насильство, та впроваджувати передові практики. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю підвищення ефективності превентивної діяльності у сфері домашнього насильства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання запобігання та протидії домашньому насильству та характеристики суб'єктів, що здійснюють заходи, спрямовані на запобігання та протидію домашньому насильству, підіймали у своїх роботах такі вчені: С. Авраменко, І. Богатирьов, А. Берендєєва, В. Висоцький, В. Ворожбіт-Горбатюк, Л. Головка, А. Драгоненко, О. Джужа, К. Левченко, В. Ладиченко, М. Легенька, О. Мердова, А. Мельник, Ю. Оніщик, О. Проць, Л. Сукмановська, Д. Тичина, В. Томіна, І. Яковець та ін. Проте низка проблем залишилася нерозв'язаною, що зумовлює актуальність вибраної теми дослідження.

Формування цілей статті – здійснити аналіз і дослідити діяльність такого спеціального суб'єкта запобігання та протидії домашньому насильству, як уповноважений орган з питань пробації, та інструменти, які використовуються в роботі з кривдниками.

Виклад основного матеріалу. Утвердження конституційного права на свободу й особисту недоторканість людини та громадянина – це діяльність держави

та її органів, спрямована на визнання та нормативне закріплення свободи та недоторканності людини, які необхідні для її нормального існування й розвитку в суспільстві. Домашнє насильство є не новою проблемою в суспільстві, проте посягає на сімейно-побутову сферу в Україні, загрожує цілісності інституту сім'ї, що потребує вжиття невідкладних дієвих заходів.

Засоби кримінально-правового характеру, що застосовуються до осіб, які вчинили домашнє насильство, передбачають обмежувальні заходи. Так, стаття 91-1 КК України встановлює, що в інтересах потерпілого від злочину, пов'язаного з домашнім насильством, одночасно з призначенням покарання, не пов'язаного з позбавленням волі, або звільненням з підстав, передбачених цим Кодексом, від кримінальної відповідальності чи покарання, суд може застосувати до особи, яка вчинила домашнє насильство, один або декілька обмежувальних заходів, відповідно до якого (яких) на засудженого можуть бути покладено такі обов'язки:

- заборона перебувати в місці спільного проживання з особою, яка постраждала від домашнього насильства;
- обмеження спілкування з дитиною у разі, якщо домашнє насильство вчинено стосовно дитини або у її присутності;
- заборона наблизитися на визначену відстань до місця, де особа, яка постраждала від домашнього насильства, може постійно чи тимчасово проживати, тимчасово чи систематично перебувати у зв'язку з роботою, навчанням, лікуванням чи з інших причин;
- заборона листування, телефонних переговорів з особою, яка постраждала від домашнього насильства, інших контактів через засоби зв'язку чи електронних комунікацій особисто або через третіх осіб;
- направлення для проходження програми для кривдників [1].

І саме за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, на яких покладено обов'язок пройти пробаційну програму, і здійснюється контроль органу пробації, передбачений ч. 4 ст. 91-1 КК України.

Усі інші види обмежувальних заходів, визначених у ст. 91-1 КК України, належать до категорії «спеціальні заходи щодо протидії домашньому насильству» (стаття 24 Закону України¹ «Про запобігання та протидію домашньому насильству»), контроль за виконанням яких і профілактичний облік за кривдниками належить до компетенції уповноважених підрозділів органів Національної поліції України² (статті 25–28 ЗУ «Про запобігання та протидію домашньому насильству»).

На державу, а точніше на її компетентні органи, покладається обов'язок щодо їх утворення й забезпечення захисту від протиправних посягань, у тому числі у сфері домашнього насильства.

Попередження насильства в сімейній сфері – це система соціальних і спеціальних заходів, спрямованих на усунення причин і умов, які сприяють вчиненню насильства в сімейній сфері, припинення насильства, яке готується або вже почалося, притягнення до відповідальності осіб, винних у його вчиненні, а також медико-соціальна реабілітація жертв [2, с. 143].

Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» закріплює 4 категорії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. Це:

- 1) спеціально уповноважені органи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;
- 2) інші органи й установи, на які покладаються функції із здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;
- 3) загальні та спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб;
- 4) громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах [3].

Відповідно до п. 8 ч. 3 ст. 6 ЗУ «Про запобігання та протидію домашньому насильству» до органів та установ, на які покладаються функції зі здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашнього насильства, є уповноважені органи з питань пробації [3].

Як зазначає І. Яковець, пробація стала однією з ланок на рівні органів місцевого самоврядування, соціальних служб, правоохоронних органів, яка здійснює заходи з протидії домашньому насильству [4, с. 98].

Хоча пробація, з одного боку, поєднує елементи контролю, з іншого – сфокусована на індивідуальній роботі із засудженим, його супроводі та підтримці більше, ніж на покаранні, що обумовлено її ресоціалізаційним спрямуванням [5, с. 331].

Але тут слід зауважити, що, на відміну від інших інституцій, які задіяні у сфері протидії домашньому насильству, та проводять роботу з кривдниками, повноваження уповноважених органів з питань пробації є доволі обмеженими.

У разі покладення судом на кривдника, звільненого від відбування покарання з випробуванням, засудженого до пробаційного нагляду, обов'язку проходження пробаційної програми уповноважений орган з питань пробації інформує про таке рішення суду районні, районні у м. Києві і м. Севастополі держадміністрації та виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад, у тому числі об'єднаних територіальних громад, за місцем проживання (перебування) кривдника у триденний строк з дня надходження рішення суду, а також про

закінчення проходження пробаційної програми – у п'ятиденний строк [6].

У ЗУ «Про запобігання та протидію домашньому насильству» не зазначено розширених повноважень уповноважених органів з питань пробації, на відміну від органів НПУ, органів місцевого самоврядування та служби надання безоплатної правової допомоги. На наше переконання, проблеми таких обмежень пов'язані з тим, що служба пробації має багатофункціональний характер, широке коло видів діяльності та заходів виховного впливу. Протидія домашнього насильства відбувається під час реалізації наглядової пробації і лише у випадку звільнення від відбування покарання з випробуванням, коли судом у вирокі буде зазначено проходження пробаційної програми (далі – ПП).

Наглядова пробація застосовується до найбільшої частини осіб, які перебувають на обліку уповноважених органів з питань пробації. При цьому реалізується європейський стандарт пробації, який передбачає, що нагляд потрібно розглядати не лише як контрольну функцію, а і як засіб консультування правопорушників, надання їм допомоги або створення мотивації [7, с. 162].

Одним з інструментів діяльності уповноважених органів з питань пробації в межах наглядової пробації є реалізація заходів, передбачених ПП.

Пробаційна програма – програма, що призначається за рішенням суду особі, звільненій від відбування покарання з випробуванням, або особі, засудженій до пробаційного нагляду, та передбачає комплекс заходів, спрямованих на корекцію соціальної поведінки або її окремих проявів, формування соціально сприятливих змін особистості, які можна об'єктивно перевірити [8].

Як зазначає Л. Остапчук, ПП є новим інструментом впливу на правопорушників у пробаційному маркетплейсі [9, с. 85].

Метою реалізації ПП визначено виправлення суб'єктів пробації, звільнених від відбування покарання з випробуванням, досягнення позитивних змін у їх поведінці, а також запобігання вчиненню ними повторних кримінальних правопорушень.

У спрямуванні пробаційних заходів акцент робиться на забезпечення їх нормального фізичного та психічного розвитку, профілактику агресивної поведінки, мотивацію позитивних змін особистості, поліпшення соціальних стосунків [9, с. 173].

Розглядаючи ПП в комплексі заходів запобігання злочинності, В. Ворожбіт-Горбатюк зазначає, що передусім ідеться про індивідуальне запобігання кримінальним правопорушенням, коли адресатом індивідуального запобігання злочинам виступає суб'єкт пробації, його світоглядні орієнтири, цінності-сенси, які виступають спонуканнями соціальної поведінки, рівень соціалізації такого суб'єкта і стан сформованості в нього правосвідомості [10, с. 169].

В основі всіх пробаційних заходів перебуває оцінка фактора ризику та використання спеціальних методик пробаційної роботи, які враховують стать і вік суб'єкта пробації, передбачають постійний моніторинг результатів та корегування для досягнення максимального ефекту [11, с. 68].

Підтримуючи позицію теоретиків, слід сказати, що на практиці перед застосуванням ПП куратор пробаційних програм в обов'язковому порядку проводить оцінку ризиків скоєння повторного кримінального правопорушення – це надасть йому можливість виявити фактори ризику та вибрати правильну ПП до цього суб'єкта.

¹ Далі – ЗУ.

² Далі – НПУ.

Для осіб, які скоїли домашнє насильство або кримінальні правопорушення, пов'язані з домашнім насильством, фахівцями було розроблено ПП «Подолання домашнього насильства».

На наше переконання, детальний опис програми «Подолання домашнього насильства» дасть змогу більш ретельно розкрити сутність та особливості діяльності уповноваженого органу з питань пробації у роботі з особами, які скоїли домашнє насильство.

На відміну від інших, цю ПП було розроблено після ратифікації Україною Стамбульської конвенції.

Програма призначена для роботи з повнолітніми та неповнолітніми суб'єктами пробації – жінками та чоловіками: звільненими від відбування покарання з випробуванням, на яких судом покладено обов'язок виконувати заходи, передбачені ПП; у яких за результатами оцінки ризиків вчинення повторного кримінального правопорушення виявлено фактори ризику, що обумовлюють застосування ПП «Подолання домашнього насильства», та які схильні до поведінки домінування, контролю та прояву агресивних дій без належного розуміння можливих негативних наслідків; а також мають низький рівень розвитку навичок саморегуляції [12, с. 8].

Метою програми «Подолання домашнього насильства» є досягнення позитивних змін у поведінці суб'єкта пробації через розвиток у нього ненасильницьких поведінкових моделей, подолання дисфункційних установок влади, контролю та превалювання над партнером чи іншими членами сім'ї, а також шляхом формування навичок саморегуляції психоемоційних станів, управління гнівом і агресивною поведінкою, формування установок рівності та партнерства [12, с. 4].

Вищезгадана програма застосовується до осіб, які вчинили домашнє насильство, та зосереджена на думках, установках та ідеях, які стали основою для вчинення домашнього насильства.

Розробники програми стверджують, що особи, які вчиняють домашнє насильство, потребують змін уявлень щодо ролі чоловіка та жінки в сім'ї, формування ідей рівності та партнерства, набуття ненасильницьких навичок реалізації власних потреб шляхом усвідомлення наслідків своєї поведінки, набуття навичок відповідального батьківства, уміння прогнозувати наслідки своєї поведінки та планувати життєдіяльність [9, с. 98].

Під час проходження програми суб'єкти пробації отримують знання про сутність домашнього насильства, його форми, причини, наслідки, відповідальність за вчинення; наявні та ймовірні підтримувальні цикли насильства: індивідуальний та міжособистісний; ідеї, переконання й установки, які формують насильницьку поведінку, зокрема гендерні стереотипи, ідеї домінування та контролю; наявні та ймовірні пускові механізми індивідуальної моделі насильницької поведінки; ситуації та фази розвитку вияву агресії та деструктивного мислення; деструктивні наслідки вчинків, які відбуваються під впливом неконтрольованих емоцій; переваги та недоліки різних стратегій поведінки, спрямованої на реалізацію власних потреб; сутність партнерства та гендерної рівності; розуміння поняття відповідального батьківства й особливостей впливу на дітей різних стилів виховання, у тому числі жорстокого

поводження з дітьми та його згубних наслідків для життя та здоров'я дитини; норми суспільно прийнятної поведінки в родині; інструменти чуйної (емпатичної) взаємодії в сім'ї та асертивної реалізації потреб; сутність критичного мислення та його користь у вирішенні сімейних питань. Навички: розпізнавання та формування відповідального ставлення до проявів домашнього насильства; аналіз власного циклу насильства та його підтримувальних факторів; моніторинг думок, переконань, ідей і конфронтація до них із метою подолання поведінки домінування та контролю; моніторинг емоцій і розпізнавання сигналів втрати контролю над ними; подолання тілесного компонента агресивної реакції; здійснення емоційної саморегуляції шляхом напрацювання ефективних копінг-стратегій; прогнозування короткотривалих і довготривалих наслідків власних вчинків; здійснення вибору конструктивних способів вираження гніву; ефективне розв'язання конфліктів і розвиток навичок стратегії співпраці; побудова та підтримка сімейних стосунків, які базуються на ідеях рівності й партнерства; реалізація відповідального батьківства та критична оцінка різних стилів виховання; дотримання асертивної і чуйної до інших членів родини позиції в реалізації власних потреб; вирішення сімейних питань із використанням критичного мислення [9, с. 98].

Так, до числа суб'єктів пробації можуть належати не лише кривдники, що звільнені від відбування покарання з випробуванням, а й ті, хто відбуває покарання у вигляді громадських робіт, або особи, що були засуджені до позбавлення волі за вчинення домашнього насильства і стосовно яких суд замінив невідбуту частину цього покарання виправними або громадськими роботами. Стосовно цих категорій засуджених суд не може призначити обов'язок пройти ПП, але це не означає, що органи пробації не працюватимуть над подоланням негативних проявів таких осіб, зокрема подоланням агресивної поведінки [7, с. 252, 253].

Висновки. Отже, з проведеного дослідження можна зробити висновок, що у світлі реформування та вдосконалення системи кримінальної юстиції України потребує запровадження нових методів та підходів, також це стосується діяльності служби пробації, яка є важливою складовою системи кримінальної юстиції України. З урахуванням європейських підходів збільшилася кількість категорій суб'єктів пробації. Особливо це стосується роботи з різними їх категоріями, що об'єднані специфікою вчиненого правопорушення, оскільки в таких засуджених є особливі криміногенні чинники. З упевненістю можна сказати, що уповноважені органи з питань пробації є суб'єктами запобігання та протидії домашнього насильства. Вони наділені повноваженнями проводити роботу з особами, які вчинили домашнє насильство (кривдниками), та звільнені від відбування покарання з випробуванням, тобто суб'єктами пробації. Для ефективної роботи з такою категорією суб'єктів, як кривдники, уповноважені органи з питань пробації використовують такий інструментарій, як пробаційна програма. Фахівцями було розроблено цілу низку програм для різних категорій суб'єктів, однією з яких є пробаційна програма «Подолання домашнього насильства».

Список використаних джерел

1. Кримінальний кодекс України : Кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III. Дата оновлення: 17.07.2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#n3816> (дата звернення: 13.08.2025).
2. Самченко М. Ю. Кримінологічна характеристика та попередження сімейного насильства щодо неповнолітніх : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Львів, 2011. 216 с.
3. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text> (дата звернення: 13.08.2025).
4. Яковець І. С. Робота з кривдниками в межах наглядової пробації. *Кримінально-виконавча система. Вчора. Сьогодні. Завтра*. 2024. № 1 (15). С. 96–108. DOI 10.32755/sjcriminal.2024.01.096.
5. Ягунов Д. В. Пенітенціарна система України: історичний розвиток, сучасні проблеми та перспективи реформування : монографія. Одеса : Фенікс, 2011. 446 с.
6. Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі : постанова Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 р. № 658. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-%D0%BF#Text> (дата звернення: 28.08.2025).
7. Теоретичні питання удосконалення кримінально-виконавчого законодавства України та практики його застосування : монографія / К. А. Автухов, О. В. Гальцова, М. Ю. Кутєпов та ін. ; за заг. ред. А. Ф. Степанюка. НДІ вивч. проблем злочинності ім. акад. В. В. Сташиса Нац. акад. прав. наук України. Харків : Право, 2021. 488 с.
8. Про пробацію : Закон України від 05.02.2015 № 160-VIII. Дата оновлення: 01.01.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text>. (дата звернення: 13.08.2025).
9. Пробація: 10 років змін та досягнень : колективна монографія / В. О. Аніщенко, І. Г. Богатирьов, І. Б. Волеваха та ін. ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. С. К. Гречанюка. Чернівці : Пенітенціарна академія України, 2025. 272 с.
10. Ворожбіт-Горбатюк В. В. Гуманістичні концепти пробаційних програм у вирішенні завдань запобігання кримінальним правопорушенням. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2024. Том 1, № 47. С. 168–176. DOI: 10.31359/2079-6242-2024-47-16
11. Богатирьова О. І., Олефір Л. І. Застосування пробації в Україні: теорія і практика : навч. посіб. / за заг. ред. професора І. Г. Богатирьова. Чернівці : Десна Поліграф, 2019. 208 с.
12. Журавель Т., Мельник Л., Стросова Н. Подолання домашнього насильства : методичний посібник до пробаційної програми. Київ, 2023. 222 с.

References

1. Verkhovna Rada of Ukraine (2001). *Kryminalnyi kodeks Ukrainy* [Criminal Code of Ukraine] [in Ukrainian].
2. Samchenko, M.Yu. (2011) *Kryminolohichna kharakterystyka ta poperedzhennia simeinoho nasylstva shchodo nepovnoolitnikh* [Criminological characteristics and prevention of domestic violence against minors]. *Candidate's thesis*. Lviv, 216 p. [in Ukrainian].
3. *Pro zapobihannia ta protyidiu domashnomu nasylstvu: Zakon Ukrainy* [Ukraine on Preventing and Combating Domestic Violence: Law of Ukraine, Kyiv] [in Ukrainian].
4. Yakovets, I.S. (2024). *Robota z kryvdnykamy v mezhakh nahliadovoi probatsii* [Work with offenders within the framework of supervised probation]. *Kryminalno-vykonavcha systema. Vchora. Sohodni. Zavtra*, 1 (15), 96–108. DOI 10.32755/sjcriminal.2024.01.096 [in Ukrainian].
5. Yahunov, D.V. (2011). *Penitentsiarna systema Ukrainy: istorychnyi rozvytok, suchasni problemy ta perspektyvy reformuvannia* [Penitential System of Ukraine: Historical Development, Modern Problems and Prospects of Reform]: monohrafiia. Odessa: Feniks. 446 p. [in Ukrainian].
6. *Pro zatverdzhennia Poriadku vzaiemodii subiektiv, shcho zdiisniuiut zakhody u sferi zapobihannia ta protyidiu domashnomu nasylstvu i nasylstvu za oznakoiu staty* [On approval of the Procedure for interaction between entities implementing measures in the field of prevention and counteraction to domestic violence and gender-based violence]: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 22 serpnia 2018 r. № 658/ Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
7. Avtukhov, K.A., Haltsova, O.V., Kutieпов, M.Yu., et al. (2021). *Teoretychni pytannia udoskonalennia kryminalno-vykonavchoho zakonodavstva Ukrainy ta praktyky ioho zastosuvannia* [Theoretical issues of improving the criminal-executive legislation of Ukraine and the practice of its application]: monohrafiia. A.F. Stepaniuk (Ed.). NDI vyvch. problem zlochynnosti im. akad. V.V. Stashysa Nats. akad. prav. nauk Ukrainy. Kharkiv: Pravo. 488 p. [in Ukrainian].
8. Verkhovna Rada of Ukraine (2015). *Pro probatsiiu: Zakon Ukrainy vid 05.02.2015 No 160-VIII*. [On Probation: Law of Ukraine]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text>. Ukraine [in Ukrainian].
9. Anishchenko, V.O., Bohatyrov, I.H., Volevakha, I.B., et al. (2025). *Probatyia: 10 rokiv zmin ta dosiahnen* [Probation: 10 years of changes and achievements]: kolektyvna monohrafiia. S.K. Hrechaniuk (Ed.). Chernihiv: Penitentsiarna akademiia Ukrainy. 272 p. [in Ukrainian].
10. Vorozhbit-Horbatyuk, V.V. (2024). *Humanistychni kontsepty probatsiinykh prohran u vyrishenni zavdan zapobihannia kryminalnym pravoporushenniam* [Humanistic concepts of probation programs in solving the problems of preventing criminal offenses]. *Pytannia borotby zi zlochynnistiu*, 1 (47), 168–176. DOI: 10.31359/2079-6242-2024-47-16 [in Ukrainian].
11. Bohatyrova, O.I., & Olefir, L.I. (2019). *Zastosuvannia probatsii v Ukraini: teoriia i praktyka navch.* [Application of probation in Ukraine: theory and practice of teaching]: navch. posib. I.H. Bohatyrov (Ed.). Chernihiv: Desna Polihraf. 208 p. [in Ukrainian].
12. Zhuravel, T., Melnyk, L., & Stroeieva, N. (2023). *Podolannia domashnoho nasylstva* [Overcoming domestic violence]: metodychnyi posibnyk do probatsiinoi prohramy. Kyiv. 222 p. [in Ukrainian].

Mytska Oleksandr,

Candidate of Law,

Associate Professor at the Department of Formation and Development of Professional Competency of the Personnel of the State Criminal and Executive Service of Ukraine of the Institute of Professional Development

(Penitentiary Academy of Ukraine, Chernihiv)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4621-8809>

THE AUTHORIZED PROBATION AUTHORITY AS A ENTITY FOR PREVENTING AND COMBATING DOMESTIC VIOLENCE

The article analyzes the powers of such a subject of prevention and counteraction to domestic violence as an authorized body for probation. During the period of reform and improvement of the criminal justice system of Ukraine, to which the probation service belongs, the latter requires the introduction of new methods and approaches. Taking into account European approaches, the number of categories of probation subjects has increased. This especially applies to work with their various categories, which are united by the specifics of the offense committed, since such convicts have special criminogenic factors. Understanding the features and potential of the probation agency in this area will contribute to improving the mechanisms of work with persons who have committed domestic violence or criminal offenses with signs of domestic violence at the legislative level, they are defined as offenders. Work with offenders by probation staff is carried out during the period of supervisory probation, which applies to the largest part of persons registered with authorized probation agencies. The tools and mechanisms that the personnel of the authorized body for probation use in working with persons convicted of domestic violence and criminal offenses related to domestic violence, other offenders, have been studied.

It has been determined that the activities of the authorized body for probation with the above-mentioned subjects involve the use of such a tool as a probation program. The program is intended for work with adult and minor subjects of probation - women and men: released from serving a sentence with probation, who are obliged by the court to carry out measures provided for by the probation program; in whom, according to the results of the assessment of the risks of committing a repeated criminal offense, risk factors have been identified that determine the use of the probation program "Overcoming Domestic Violence".

Key words: probation programs, subject of prevention and counteraction to domestic violence, restrictive measures, authorized body for issues, probation, probation staff, released from serving a sentence with probation.

Надіслано до редколегії 20.08.2025
Рекомендовано до публікації 23.09.2025
Опубліковано 19.11.2025